

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **K.J.**

skazanego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 maja 2023 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2023 r., sygn. akt IV KO

119/22, o odmowie przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania

wobec jego oczywistej bezzasadności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Skarżący w swym zażaleniu w istocie nie przedstawił żadnych argumentów, które wskazywałyby na to, że zaskarżone postanowienie jest błędne, wydane z naruszeniem prawa, czy niedostrzegające argumentacji skazanego przedstawionej w uzasadnieniu wniosku.

Zażalenie natomiast po raz kolejny podnosi te same argumenty, które zostały już rozpoznane i omówione w zaskarżonym postanowieniu, a które odnoszą się do oceny rozstrzygnięć zapadłych w sprawie głównej i przekonania skazanego, że były one błędne.

Jak wskazano w zaskarżonym postanowieniu, postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania nie jest środkiem do przeprowadzenia kontroli o charakterze instancyjnym – sprawa została bowiem już rozpoznana w postępowaniu dwuinstancyjnym, a także kasacyjnym i ten tryb został wyczerpany.

Brak zwłaszcza podstaw prawnych, by dokonywać w trakcie tego postępowania ponownej oceny dowodów już przeprowadzonych w sprawie, nawet (hipotetycznie) wówczas, gdyby ta ocena nie była w pełni prawidłowa.

Wskazać w związku z tym należy, że subiektywne przekonanie skazanego o wadliwości poddanego ocenie Sądów obu instancji materiału dowodowego oraz o wadach dokonanych na jego podstawie ustaleń faktycznych, nie może stanowić podstawy do wznowienia postępowania.

Przesłanki wznowienia postępowania karnego są ściśle określone w ustawie, a skarżący do żadnej z nich nie odwołuje się. W szczególności nie wskazuje na to, aby w sprawie ujawniły się jakieś nowe dowody nieznane Sądom rozpoznającym sprawę, czy też na to, że w związku z prowadzonym postępowaniem dopuszczono się przestępstwa.

W tym stanie rzeczy nie budzi wątpliwości trafność postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2023r., które jako prawidłowe, należało utrzymać w mocy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(Z.K.)

[ms]